

ஸ்தோத்திர பலியைச் செலுத்துகிறவன் என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான்

சங்கீதம் 50:23, “துதி செலுத்துகிறவன் என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான், தன் நலையைச் செம்மையாக நடத்துகிறவனுக்கு தேவனுடைய இரட்சிப்பை நான் காண்பிப்பேன்.”

கவனியுங்கள். இயேசு தேவனுடைய சகல வல்லமைகளையும் பெற்றிருந்தும், அவர் சாத்தானைச் சந்தித்தபோது, தம்முடைய வல்லமைகளில் எதையும் பயன்படுத்தவில்லை. அவர் வார்த்தையை மட்டுமே குறிப்பிட்டார். அவர் சொன்னார், “மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரம் அல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற சகல வசனங்களினாலுமே ஜீவிப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறதே.” (மத்தேயு 4:1-11).

அப்படியென்றால், தேவாலயத்தில் இருப்பதைப் போலவே வீட்டிலிருந்தபடியே ஒரு சிறந்த கிறிஸ்தவராக இருக்க முடியும் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. தேவ வார்த்தையை வாசியுங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவ வார்த்தையையே போஷிக்கிறார். வேதாகமம், தேவன் தமது சபைக்கு அளிக்கும் ஆவிக்குரிய உணவாகும். மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவரே அதை உங்களிடம் கொண்டு வந்து உங்கள் இருதயத்தில் வைக்கிறார்; நன்றியுணர்வுடன் நீங்கள் அதற்கு நீர் பாய்ச்சுகிறீர்கள். மேலும், ஒவ்வொரு தெய்வீக வாக்குறுதியும், தேவன் சொன்னதை அப்படியே நிறைவேற்றும். அது நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டும். அது அவருடைய வார்த்தையும், அதன் ஜீவனும். [1]

ஆபிரகாமின் ஊழியக்காரனான எலியேசர், ரெபெக்காளை அழைத்துவர வந்தபோது, அவள் தண்ணீர் ஊற்றிய அதே ஒட்டகத்தின்மேல் அவளை ஏற்றிவிட்டான். அவள் அந்த ஒட்டகத்தின்மேல் ஏறி, தனக்குத் தெரியாத மணவாளனைச் சந்திக்கச் சென்றாள். அவள் தண்ணீர் ஊற்றிய அந்த ஒட்டகம்தான், அவளை அவளுடைய வருங்கால இல்லத்திற்கும் கணவனுக்கும் அழைத்துச் சென்றது (ஆதி. 24:1).

இன்றும் அதுவேதான் நடக்கிறது. பார்த்தீர்களா? திருச்சபை எந்தக் காரியத்திற்குத்தான் நீர் பாய்ச்சுகிறதோ, அதே காரியத்திற்குத்தான்... அதுவே விதை, வார்த்தையின் விதை; அந்த வார்த்தையே உயிர்பெற்று, நம்முடைய கண்ணுக்குப் புலப்படாத மணவாளனிடம் நம்மைக் கொண்டு செல்கிறது (1 பேதுரு 1:8-12).

மேலும் எவ்வளவு கச்சிதமாகப் பாருங்கள். ரெபெக்காள் ஈசாக்கைப் பார்த்தபோது, அவன் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, தன் வீட்டிலிருந்து வெகு

தொலைவில் வயல்வெளியில் இருந்தான்; திருச்சபை ஆகாயத்தில் கிறிஸ்துவைச் சந்திக்கிறது (1 தெசலோனிகேயர் 4:13-17), பின்னர் அவர் அவளைத் தந்தையின் வீட்டிற்குத் திரும்ப அழைத்துச் செல்கிறார், அங்கு மாளிகைகள் ஆயத்தமாக்கப்பட்டுள்ளன (யோவான் 14:1-3). ஈசாக்கு ரெபேக்காளை அதே வழியில் அழைத்துச் சென்றார். [2]

ஈசாக்கு தன் தகப்பனின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு வயல்வெளியில் இருந்தபோது, ரெபேக்காள் ஒட்டகத்தின் மீது வருவதைக் கண்டான். அவள் அவனைக் கண்டவுடனேயே அவனை நேசித்து, ஒட்டகத்திலிருந்து கீழே குதித்து, அவனைச் சந்திக்க ஓடினாள் (1 பேதுரு 1:8-9). அது சரிதான். அங்கேதான் நாம் கர்த்தரைச் சந்திக்கிறோம். அவள் தண்ணீர் ஊற்றிய அதே ஒட்டகம்தான், அவளை அவள் கணவனிடம் கொண்டு சேர்த்தது. திருச்சபை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் (லூக்கா 1:37; 1 கொரிந்தியர் 1:18) அதே வல்லமைதான், திருச்சபையை வானத்தில் கர்த்தரைச் சந்திக்க மேலே கொண்டு செல்லும் வல்லமையாகவும் இருக்கும்: அதுவே பரிசுத்த ஆவியானவர். [3]

எடுத்து, அதில் ஒரு சிறிய விதையை நிலத்தில் இடுகிறீர்கள், அது முளைத்து ஒரு சிறிய மரமாக வளர்கிறது. ஒரு அங்குல உயரம் வளர்ந்த அந்தச் சிறிய மரத்தை நீங்கள் எடுத்து, அங்கே நடுகிறீர்கள். அந்த மரத்திலிருந்து நீங்கள் பறிக்கும் ஒவ்வொரு ஆரஞ்சுப் பழமும் அந்த நொடியில் அதனுள்ள்தான் இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? நிச்சயமாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லையென்றால், அது எங்கிருந்து வருகிறது? சற்று யோசித்துப் பாருங்கள், ஏற்குறைய அதே அளவுள்ள ஒரு ஆரஞ்சு மரக்கிளையில் நூற்றுக்கணக்கான புஷல் ஆரஞ்சுப் பழங்கள், புஷல் கணக்கில் பூக்கள், புஷல் கணக்கில் இலைகள் இருக்கின்றன. அப்படி இல்லையென்றால், அது எங்கிருந்து வருகிறது?

இப்போது, அந்தச் சிறிய மரம் உங்களைப் போன்றதுதான். நீங்கள் கிறிஸ்துவை ஒரு சிறு குழந்தை வடிவில் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாக நடப்படுகிறோம் (எபேசியர் 1:3-4). இப்போது, இந்தச் சிறிய மரம் செய்யும் ஒரே காரியம், நீங்கள் அதற்குத் தண்ணீரை ஊற்றினால் போதும், அது குடிக்கத் தொடங்கிவிடும் (எபேசியர் 5:26). அது தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பங்கை குடித்த பிறகும், அதைவிட அதிகமாகக் குடிக்க வேண்டும். அது கிளைகளைத் துளிர்க்கத் தொடங்கும் வரை அதிகமாகக் குடிக்க வேண்டும். பிறகு, அது இலைகளைத் துளிர்க்கும் வரை தொடர்ந்து குடித்துக்கொண்டே இருக்கும். பிறகு, அது பூக்களைத் துளிர்க்கும் வரை தொடர்ந்து குடித்துக்கொண்டே இருக்கும். பிறகு, அது ஆரஞ்சுப் பழங்களைத் துளிர்க்கும் வரை தொடர்ந்து குடித்துக்கொண்டே இருக்கும். அது எல்லா நேரமும் குடித்துக்கொண்டே, குடித்துக்கொண்டே, குடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

நாம் தேவனுடைய மறுபிறப்புள்ள ஊழியர்களாக மாறும்போது, நம் இருதயத்தில் நடப்பட்ட தேவனுடைய வித்தாகிய அதனை (1 பேதுரு 1:23), நாம் தொடர்ந்து பருகிக்கொண்டும், பருகிக்கொண்டும், வெளிக்கொண்டும் இருக்கிறோம். நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெறும்போது,

இந்தப் பூமிக்குரிய பயணத்தில் உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தும் உங்களுக்குள் இருக்கிறது (2 பேதுரு 1:3-11) . உங்களுக்கு எப்போதாவது தேவைப்படும் எல்லா சுகமும் , உங்களுக்கு எப்போதாவது தேவைப்படும் எல்லா சந்தோஷமும் , உங்களுக்கு எப்போதாவது தேவைப்படும் எல்லா வல்லமையும் , உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தும், கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கும்போது உங்களுக்குள் இருக்கிறது (2 கொரிந்தியர் 4:7-10). ஆனால் நீங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரே காரியம், குடித்துக்கொண்டே இருப்பதுதான் (யோவான் 7:37-39).

மக்களுக்குப் போதுமான தாகம் ஏற்படுவதில்லை. வேதாகமம் கூறுகிறது, "நீதிக்காகப் பசிடாகம் கொள்ளும்போது நீங்கள் பாக்கியவான்கள்" (மத்தேயு 5:6). உங்களுக்குத் தாகம் எடுக்கும்போது, நீங்கள் குடிக்கலாம். நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாகக் குடிக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக உங்களால் பரப்ப முடியும். வற்றாத ஜீவ ஊற்றாகிய கிறிஸ்துவிடமிருந்து நீங்கள் தொடர்ந்து பருகும்போது, நீங்கள் பெறும் கிருபையும், பெறும் வல்லமையும், பெறும் விசுவாசமும் அதிகமாகும் (கொலோ. 2:2-4).

தேவனுடைய வார்த்தை ஒரு விதை. தேவன் தமது வார்த்தையில் இருக்கிறார். அவர் தமது வார்த்தையையும், தாம் செய்யப்போகும் வாக்குறுதிகளையும் வெளிப்படுத்தும்போது அவரைக் கவனியுங்கள். நூற்று இருபது பேர் தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்துக்கொண்டு, பெந்தேகோஸ்தே நாள் வரை சென்று, " உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமையால் நீங்கள் நிரப்பப்படும் வரை நகரத்தில் தங்கியிருங்கள் " என்ற அந்தக் கட்டளை வரும் வரை காத்திருந்ததைக் கவனியுங்கள். Jerusalem இறைவனின் வார்த்தை அவர்கள் இதயங்களில் பதிந்தது, அவர்கள் அங்கே காத்திருந்தார்கள். (அப்போஸ்தலர் 1:12-14). அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? " சரி, என்ன நடக்கும் என்று பார்ப்போம் " என்று சொல்லிக்கொண்டு சுமமா உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்த வழியில் நீங்கள் அதற்கு நீர் பாய்ச்ச முடியாது. நீங்கள், "ஆம், நான் தெய்வீக சுகமளித்தலை நம்புகிறேன். ஓ, நிச்சயமாக, அது பைபிளில் இருக்கிறது " என்று சொன்னால், அது குணமடைவதற்கான வழி அல்ல. உங்களிடம் விதை இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் அதற்கு நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். இப்போது, பைபிள் சொல்கிறது, "அவர்கள் மேல்மாடியில் இருந்தபோது, தேவனை ஆசீர்வதித்து, நன்றி செலுத்தி, துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். " ஏன்? அது வரப்போகிறது என்று அவர்கள் அறிந்திருந்ததால் அவரைத் துதித்தார்கள் , ஏனெனில் அவர்கள் இருதயத்தில் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமாகிய விதையைக் கொண்டிருந்தார்கள் (லூக்கா 24:48-53). [4]

நாம் அவமானத்தின் இந்த கூடாரத்தில் மூடப்பட்டு, பெருமூச்சு விடும்போது , 8:23 நமது பரிபூரணமான, முழுமையான மீட்பின் அச்சாரத்தை நாம் கொண்டிருக்கிறோம் . (எபேசியர் 1:13-14) ஏதேன் தோட்டத்தில் தேவன் ஆதாமைப் படைத்த தொடக்கத்தில் நாம் இருந்தது போல மீண்டும் வந்துள்ளோம். பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் தெய்வீக மகிமையின்

ஒரு முன்சுவையை நாம் பெற்றுள்ளோம்; திருச்சபையை கிருபையில் வளரச் செய்வதற்காக, தேவனுடைய பிரசன்னத்திலிருந்து வரும் புத்துணர்ச்சிக்கு நீர்ப்பாய்ச்சப்படுகிறது (2 பேதுரு 3:18). மேலும், நாம் நோய்வாய்ப்படும்போது, மீட்பு, ஆசீர்வாதம், கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் பண்புகள் நமக்கு உண்டு. ஒருநாள் இந்த மரணமுள்ள சரீரம் அழியாமையைப் பெறும் என்பதற்கு தெய்வீக சுகம் நமக்கு ஒரு முன்னடையாளமாக இருக்கிறது. ஆம், ஐயா. ஆமென், ஆஹா, அற்புதம்! அதைச் செய்ய அவர் இங்கே இருக்கிறார். மகிமை! [5]

சரி, அது உங்கள் இதயத்தில் என்றாவது ஒருநாள் குடியேற முடிந்தால், சக்கர நாற்காலியில் இருக்கும் நீங்கள், கட்டிடங்களில் இருக்கும் நீங்கள், இதய நோய், புற்றுநோய் ஆகியவற்றால் அவதிப்படும் நீங்கள், மருத்துவமனைகளில் இருக்கும் நீங்கள், நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் சரி, தேவனுடைய வார்த்தையை உங்கள் இதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டு (ரோமர் 10:8-10) , அதை உங்களுக்கு அளித்ததற்காக தேவனுக்குத் துதிகளாலும் நன்றிகளாலும் அதற்கு நீர் ஊற்றினால், அந்த விதை எதைக் குறிக்கிறதோ அதற்கான ஒரு மரமாக அது வளரும். சுகம், இரட்சிப்பு, அது எதற்காக இருக்கிறதோ, அந்த மரம் பூத்து மலரும்.

ஆனால் நீங்கள் தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டும். அதற்குத் தண்ணீர் ஊற்றி, உணவளித்து, அதை வளர விட வேண்டும். மேலும் நீங்கள் கர்த்தர் மீது எவ்வளவு அதிகமாக நம்பிக்கை வைக்கிறீர்களோ... நீங்கள் சக்கர நாற்காலியில், மருத்துவமனையில் இருந்து, ஒரு விரலைக்கூட அசைக்க முடியாத அளவுக்கு முடங்கிப் போயிருந்தால், கர்த்தரின் மகிமைக்காக அந்த ஒரு விரலை மட்டும் தொடர்ந்து அசைத்துக் கொண்டே இருங்கள். நாளை உங்கள் கையை அசைப்பீர்கள். அடுத்த நாள் உங்கள் புயத்தை அசைப்பீர்கள். நீங்கள் அதற்குத் தொடர்ந்து தண்ணீர் ஊற்றி, தள்ளி, வளர்த்து, பெரிதாகிக் கொண்டே இருந்தால், வெகு விரைவில் நீங்கள் முன்னேறிச் செல்வீர்கள். கர்த்தரின் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அது ஒரு விதை. நிச்சயமாக, அது ஒரு விதை.

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்; ஆபிரகாம் அந்த வாக்குறுதி என்னும் விதையைத் தன் இருதயத்தில் பதியவைத்து, அந்தப் பிள்ளைக்காக தேவனைப் புகழ்ந்து நன்றி செலுத்தி, அதற்குத் தொடர்ந்து நீர் பாய்ச்சி, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் காத்திருந்தார். ஆனாலும், அவர் விகவாசத்தினால் அதற்கு நீர் பாய்ச்சியதினால், அந்த மரம் அப்படியே துளிர்த்தது (ரோமர் 4:1621). [4]

புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்தவராக மாறி, மறுபிறப்பு எடுக்கும் ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கு ஆசாரியராக ஆகிறார். மேலும், நாம் ஆசாரியர்களும் ராஜாக்களும் ஆவோம். (வெளி. 1:5-6). ஒரு ஆசாரியன் பலி செலுத்த வேண்டும். மேலும் நாம் தேவனுக்கு நம்முடைய உதடுகளின் பலியைச் செலுத்தி, அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கிறோம். "எனக்கு விருப்பமில்லை" என்று சொல்லுங்கள். ஆனாலும் அதைச் செய்யுங்கள். அது ஒரு பலி. அல்லேலூயா! "நான் மிகவும் சோர்வாக உணர்கிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். பிசாசு உங்களை நரகத்திற்குக்

கொண்டு செல்லும் வரை அதையே உங்களிடம் சொல்வான். அது சரிதான். நீங்கள் ஒரு ஆவிக்குரிய பலியைச் செலுத்த வேண்டும்: நம்முடைய உதடுகளின் கனிகளை அவருடைய நாமத்தைத் துதித்து, தேவனுக்கு ஆசாரியர்களாகவும் ராஜாக்களாகவும் ஆக்க வேண்டும் (எபி. 13:14-16). அவர் நம்மை தேவனுக்கு ஆசாரியர்களாகவும் ராஜாக்களாகவும் ஆக்கினார் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. [6]

"சரி, நான் தேவாலயத்திற்குச் செல்வேன், எனக்குத் தோன்றினால் கர்த்தரைப் புகழ்வேன்" என்று சொல்லுங்கள். இப்போது, ஒரு ஆசாரியன் பலி செலுத்த வேண்டும். சபையாகிய நீங்களும், ஆவிக்குரிய பலியைச் செலுத்துவதற்கு தேவனுடைய பிரதான ஆசாரியர்களாக இருக்கிறீர்கள்; அதுவே தேவனைத் துதிக்கும் உங்கள் உதடுகளின் கனியாகும்.

நீங்கள் கீழே சென்று, "சரி, எனக்கு விருப்பம் இருந்தால், நான் சென்று ஒருவரிடம் சாட்சி கூறுவேன்" என்று சொல்கிறீர்கள். சரி, எப்படியிருந்தாலும் அதைச் செய்யுங்கள். சகோதரரே, நீங்கள் ஒரு பிரதான ஆசாரியராக இருந்தால், அதைச் செய்ய உங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அது உங்கள் இருதயத்தில் பற்றி எரிகிறது. எப்படியிருந்தாலும் சென்று அதைச் செய்யுங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் ஒரு தியாகத்தைச் செய்ய வேண்டும், அது செய்வது கடினமான ஒன்று. எப்படியிருந்தாலும் சென்று அதைச் செய்யுங்கள்; நீங்கள் ஒரு ஆவிக்குரிய ஆசாரியத்துவம், ஒரு அரச மக்கள், தேவனைத் துதிக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் தேவன் இந்த இருதயத்தில் வாழ்கிறார் (1 பேதுரு 2:9-10), [7] மேலும் நாம் சங்கீதங்களிலும் ஜெபத்திலும் ஸ்தோத்திரத்திலும் அவருக்கு ஊழியம் செய்கிறோம். [8]

எங்கள் சீரர்கள் பெருமூச்சு விடுகின்றன, எங்களுக்கு ஒரு சுதந்தரமும் உண்டு (ரோமர் 8:2223). இப்பொழுது நாம் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்; ராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளிகளாயிருக்கிறோம் (ரோமர் 8:1517); தேவனுக்கு ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாயிருக்கிறோம், ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்துகிறோம்.

ஒரு ஆசாரியன் என்ன செய்கிறான்? பலி செலுத்துகிறான். ஆவிக்குரிய பலி என்றால் என்ன? அதைத்தான் இந்த குமாரர்களும் குமாரிகளும் செய்கிறார்கள், இவர்கள் ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும் ஆவர், ஆனாலும் முழுமையான சுதந்தரத்தில் இல்லாதிருந்தும், பலிகளைச் செலுத்துகிறார்கள். தேவனுக்கு ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்துதல்: நம்முடைய உதடுகளின் கனிகள், அவருக்குத் துதி செலுத்துதல், நம்முடைய உதடுகளின் கனிகள்.

"அவரைப் புகழ் எனக்கு விருப்பமில்லை" என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அதுதான் தியாகம் செய்ய வேண்டிய நேரம். எப்படியாயினும் அவரைப் புகழுங்கள். ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும், குமாரர்களும் குமாரிகளும் ஆவிக்குரிய பலியைச் செலுத்துகிறார்கள், நம்முடைய உதடுகளின் கனிகளாக, அவருடைய நாமத்திற்குத் துதி செலுத்துகிறார்கள். [5]

ஆம், அவருக்கு ஆசாரியர்களாக, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட உதடுகளின் ஆவிக்குரிய துதியைச் செலுத்துகிறோம். நம்முடைய வாழ்க்கையை அவருக்கு இனிய காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறோம். ஆவியிலும் உண்மையிலும் அவரை ஆரதிக்கிறோம் (யோவான் 4:24). பரிந்துபேசுகிறோம், மன்றாடுகிறோம் (ரோமர்8:26-27). நம்முடைய தேவனுக்கு ஆசாரியர்களும் ராஜாக்களும். உலகம் நம்மை ஈர்க்காததிலும், நாம் நற்கிரியைகளில் வைராக்கியமுள்ள ஒரு விசேஷித்த ஜனமாக இருப்பதிலும் ஆச்சரியமில்லை (1 பேதுரு 2:9-10; தீத்து 2:11-14). நம்முடைய பிதாவைப் போன்ற பிள்ளைகளாக இருப்பதற்காக நாம் அவரில் மறுபடியும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். [9]

குறிப்பு:

- [1] “புதைத்தல்” (57-0420), பத்தி. 53-54
- [2] “ஐந்தாவது முத்திரை” (63-0322), பக். 347-348
- [3] “நாம் ஏன் ஒரு பிரிவாக இல்லை” (58-0927), பத்தி. 40
- [4] “தந்தையை எங்களுக்குக் காண்பியும், அது எங்களைத் திருப்பிப்படுத்தும்” (59-0419E), பத்தி. E-33-36
- [5] “நம்பிக்கையே சாரம்” (51-0508), பத்தி. E-35-36
- [6] “முடிவெடுக்கும் சக்தி” (55-1007), பத்தி. E-46
- [7] “கேள்விகள் மற்றும் பதில்கள்” (59-0628E), COD பக்கம். 380
- [8] “திருச்சபையின் திடீர், இரகசிய மறைவு” (58-1012), பத்தி. E-2
- [9] “இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு”, பக்கம். 36

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour, compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömborg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும். தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசு நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“ பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald